

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.112/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a korábban személyesen eljárta, a másodfokú eljárásban Dr. Sebők Adrienn ügyvéd (4561 Baktalórántháza, Köztársaság tér 16.), majd dr. Berta Mariann ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Szent István u. 3. I/3.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - Dr. Hudák László ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Bujtos u. 27/B.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése tárgyában a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.P.21.831/2007/23. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett és 28. sorszám alatt indokolt, az alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja; a jó hírnév és becsület megsértésének megállapítására irányuló keresetet elutasítja.

A **B.-i** Városi Televízió Képűtségében történő közlés időtartamát 5 napra leszállítja azzal, hogy a közlésben fel kell tüntetni a felek nevét is.

Az alperes által a felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 100 000 (Egyszázezer) forintra leszállítja.

A felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 26 000 (Huszonhatezer) forintra, az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 10 000 (Tízezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 67 500 (Hatvanhétezer-öttszáz) forint együttes első- és másodfokú perkoltséget.

Kötelezi a felperest 60 000 (Hatvanezer) forint, az alperest 12 000 (Tizenkettőezer) forint államnak járó fellebbezési illeték külön felhívásra történő megfizetésére.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes **B.** polgármestere volt 1990-től 2002-ig, majd polgármesteri tisztsége megszűnését követően ellene büntetőeljárás indult, melynek következtében 2003. január 21-től 2003. március 26-ig előzetes letartóztatásban volt. Sikasztás bűncselekményének gyanúja miatt a büntetőeljárás vele szemben jelenleg is folyamatban van. A 2006. évi önkormányzati választásokat követően a felperes **B.** Önkormányzat Képviselő-testületének tagja, illetve alpolgármestere.

Az alperes **B.-án** a **V. Á.** Gimnázium és Szakközépiskolában informatikát tanít.

2003. augusztus 31-én a Sz. Online fórumon „**b.**” hozzászólással a következő írás jelent meg: „Megtartotta első és reméljük utolsó tanévnyitóját a **b.-i** általános iskola ideggyógyászati kezelésen is átesett, depresszióban szenvedő igazgatónője (a kezelést továbbra is folytatni kellene!). Az igazgatónő és a pedofil között az a különbség, hogy a pedofil szereti a gyerekeket! Van még más is: (ez a reklám helye) „Ha jóval áron alul akarsz **B.-án** ingatlanhoz jutni, keresd TP polgármestert, ha bejátszod magad a feleségénél, a lehetőségeid korlátlanok! Ha mindenképpen nyerni akarsz, említsd meg a kenyérgyár eladását! (örülni fog neki) és most kapaszkodj meg az egeredben: BK polgármester asszony igazgatóhelyettest csinált bővérű (nem apáca tulajdonságokkal rendelkező) sógornőjéből! Lehetőség a 41-esen dolgozók előtt! Keresd a „madam” kegyeit! Csemege! Folyik a szokásos éves felszámolás a **K. B.** „szénator úr” cégénél (**Sz.-K.** Kft.). Megint sikerült lenyúlnia egy rahedli állami pénzt! Ettől függetlenül (mint eddig) a cég tovább működik csak más néven. Láss csodát, a felszámoló ugyanaz, mint a korábbi években! Ez a siker titka! (Lehet, csak **B.-án**?????)”

Id. **K. B.** és **B. A-né** 2003. szeptember 9-én feljelentést tettek a Ny.-i Rendőrkapitányság **B.** Rendőrőrsön ismeretlen tettes ellen rágalmazás gyanúja miatt, illetve a cikket letiltatták. Időközben az internetről ismeretlenek az oldalt kinyomtatták és fénymásolva postaládákba bedobva terjesztették a városban.

A nyomozati szakban a rendőrségi informatikai szaktanácsadó megállapította, hogy az inkriminált szöveg feltöltése 2003. szeptember 19-én az alperes telefonszámáról történt, felperes neve regisztrációs néven. Ez a tény **B.-án** nyilvánosságra került. Id. **K. B.-val** a rendőrségen közölték, hogy az ellene szóló írást a neten a felperes írta alá, ezért a felperessel fennálló baráti kapcsolatát megszakította és a **Ny.-F.** Bt. vezetőjét is megkereste, hogy a felperest ne alkalmazza.

A **Ny.-F.** Bt. 2004. február 18-án a felpereshez intézett levelében elhárította a felperes alkalmazását arra hivatkozással, hogy személyének leinformálása során olyan információk birtokába jutott - ezt a helyi- és megyei sajtóhírek is alátámasztották, - hogy előző munkahelyén személyes mulasztásait vélelmezve több milliós nagyságrendű kár- és gazdasági hátrány okozásában felelőssége megállapítható, valamint arról is értesült, hogy az internet-hálózaton keresztül több, általuk tisztelt személyt durván megsértett. A betéti társaság 2004. július 22-én átalakulás folytán megszűnt, jogutódja 2005. augusztus 17-től felszámolás alatt áll, gazdasági tevékenységet nem folytat.

A Ny.-i Városi Bíróság **ügyszám1/2005/7.** sorszám alatti ítéletében az alperest bűnösnek mondta ki 2 rendbeli nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségében. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az eljárás során annyit sikerült kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy az alperes telefonszámáról töltötték fel a cikket az internetre, felhasználói névként felperes nevet jelölték meg, jelszóként pedig az alperes születési dátumát. A Sz. Megyei Bíróság **ügyszám2/2006/3.** számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A végzés indokolása tartalmazza, hogy a sérelmezett kijelentések az alperes közreműködésével kerültek fel az internetre, e magatartásával akkor is megvalósította a rágalmazást, ha egyébként az inkriminált kijelentések tekintetében minden kétséget kizáróan bizonyítva nem volt az, hogy azokat személyesen írta meg.

A felperes 2008. évben **B.** város 15 éves évfordulóján lakossági javaslatra a képviselő-testület döntése alapján elnyerte a „**B.-**ért„ kitüntetést.

A felperes keresetében arra hivatkozással, hogy az alperes a rágalmazást oly módon valósította meg, hogy az internetes levél közzétételére használt weblapon az ő nevére regisztráltatta magát, neve felhasználásával személyét, megítélését, becsületét, jó hírnevét a közvélemény előtt súlyos mértékben lejáratva, a több személy rágalmazását megvalósító véleményét, valótlan állításait neve felhasználásával a nagy nyilvánosság előtt az ő személyére hárította, ezáltal a közvélemény a büntetendő cselekményt neki tulajdonította, illetve az ítélet ismeretének hiányában tulajdonítja. Annak megállapítását kérte, hogy az alperes a közvélemény előtt átlagosnál jobban ismert neve felhasználásával az internetre feltett, másokat rágalmazó közlésével megsértette jó hírnevét, becsületét, emberi méltóságát és a névviseléshez fűződő jogát. Nyilvános elégtételadásra kötelezését kérte az alperesnek a **B.-i** Hírek helyi újságban és a **B.-i** Városi Televízió képűségban az alábbiak szerint: „alperes neve középiskolai tanár, **b.-i** lakos elismerem, hogy felperes neve (volt **b.-i** polgármester) nevével internetes honlapot hoztam létre 2003. szeptember 19-én, melyben **B. A-nét**, a helyi általános iskola igazgatóját, valamint **K. B.** önkormányzati képviselőt rágalmaztam. A Ny.-i Városi Bíróság 2006. február 20-án kelt ítéletében - 2 rendbeli nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségében - bűnösségemet megállapította. Az ítélet jogerőre emelkedett mivel - felmentésem érdekében bejelentett fellebbezésemet - követő eljárásban a Sz. Megyei Bíróság a marasztaló ítéletet helybenhagyta. Fenti esemény kapcsán felperes neve polgári peres eljárásban kérte személyhez fűződő jogainak (jó hírnevének, becsületének, emberi méltósága) megsértésének, ezek saját költségemen történő közzétételének, valamint kártérítési igényének és általam fizetendő alapítvány javára történő közérdekű bírság megfizetésének bíróság általi megállapítását. Kérte az alperessel szemben közérdekű bírság kiszabását, nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését 500 000 forint összegben 2003. szeptember 1. napjától kezdődő kamatfizetési kötelezettséggel, valamint vagyoni kártérítésként - meghíúsult foglalkoztatása miatt - 37,5 hónapra 1 875 000 forint megfizetését."

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a bűncselekményt nem a felperes sérelmére követte el, így a felperesnek nincs perbeli legitimációja. Érdemben arra hivatkozott, hogy a felperes neve sem aláíróként, sem más minőségben nem került nyilvánosságra, a felperes neve név - amelyből a

telefonkönyvben 11 szerepel - egy weblap regisztrációjában fordult elő, nem alkalmas a felperes azonosítására. A cikk olvasói nem tudhatták, hogy a cikk kitől származik, mert a felperes neve név csak a regisztrációkor volt használva, ezek az adatok kiadásra nem kerültek. Kiemelte, hogy a polgári bíróságot a büntető ítéleti tényállás nem köti, ezért annak megállapítását kérte, hogy 2003. szeptember 19. napján az internetre semmilyen cikket nem tett fel, annak aláírójaként a felperes neve nevet nem tüntette fel.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 2003. szeptember 19. napján az internetre felperes neve név felhasználónévként történő megjelölésével helyezett el jogsértő tartalmú információt, megsértette a felperes jó hírnevét, becsületét és a névviseléshez fűződő jogát. Kötelezte az alperest, hogy a **B.-i Városi Televízió** képűtségében 30 nap időtartamra saját költségén tegye közzé az előző rendelkezést, az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül. Kötelezte az alperest 500 000 forint 15 napon belüli nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 42 500 forint, az alperest 100 000 forint kereseti illeték államnak külön felhívásra történő megfizetésére kötelezte és kimondta, hogy ezt meghaladóan a felek a perköltségeiket maguk viselik.

Határozatának indokolásában az alperes permegszüntetésre irányuló kérelmével kapcsolatban kifejtette, hogy a perbeli legitimáció eljárásjogi következményei nem alkalmazhatók, hiszen a perbeli esetben nem arról van szó, hogy jogszabály a perbeli pozíciók szempontjából megnevezné azt, hogy ki jogosult az adott per megindítására, illetve, hogy mely személy ellen kell azt megindítani. Nem vitatva azt az alperesi hivatkozást, hogy a polgári bíróságot a büntető bíróság ítéleti tényállása nem köti, azonban a bűnösség kérdésében a jogerős büntető ítélet köti a polgári bíróságot és ebben a körben nem állapíthat meg ettől eltérő tényállást, azaz nem állapíthatja meg azt, hogy nem az alperes követte el a bűncselekményt. Kiemelte az alperes 13. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvi nyilatkozatát, nevezetesen: „A nevet a telefonkönyvből vettem”... „Senki sem tudhatta, hogy én milyen néven regisztráltam”.

A Ptk. 77. § (1) és (4) bekezdésének felhívásával megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 2003. szeptember 19. napján az internetre felperes neve név felhasználónévként történő megjelölésével helyezett el jogsértő tartalmú, bűncselekményt megvalósító információt, megsértette a felperes jó hírnevét, becsületét és a névviseléshez fűződő jogát. A felperes nevével azonos név a felperes környezetében nagy nyilvánosság előtt ismertté vált és hátrányos megítélése kiváltására alkalmas használatával azt a hamis látszatot, valótlan tényt keltette, hogy a jogsértő tartalmú információ felperesnek tulajdonítható, vele összefüggésbe hozható, őt bűncselekmény elkövetésének gyanújába keverte. Az emberi méltóság megsértését azonban nem találta bizonyítottnak. Az elégtételadás körében a kereseti kérelemtől eltérően határozott, mert az alperes jogerős büntető elítélése tényének és a bűncselekmény perben nem álló sértettjeinek megnevezése meghaladja a felperest illető elégtételadás kereteit. Értékelte az időmúlás tényét kifejtve, hogy a végrehajtás során az elégtételt adó közlésben kell név szerint megjelölni a jogsérelmet szenvedett és a jogsérelmet okozó személyt.

A bizonyítási eljárás adatainak mérlegelésével megállapította, hogy az alperesnek felrótt magatartás felperes kapcsolataiban hátrányos változást, bizalomvesztést eredményezett, azzal okozati összefüggésben hátrányosan változott értékelése szűkebb és tágabb lakókörnyezete által. Osztotta azt a felperesi hivatkozást, hogy az alperes magatartása következtében a felperesnek más által elkövetett bűncselekményért való felelősségre vonása is felmerült, a névválasztás mögött okkal feltételezett személye lejáratására irányuló szándékot. Az ítélethozatalkor irányadó ár- és értékviszonyok alapján 500 000 forintban határozta meg azt az összeget, amely alkalmas a felperest ért hátrány hozzávetőleges kiegyensúlyozására.

A nem vagyoni kártérítés címén megállapított összeget a felróható magatartás súlyosságával arányban állónak minősítette, ezért a közérdekű bírság kiszabását szükségtelennek találta.

Elutasította a felperesnek a vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló keresetét bizonyítottság hiánya miatt. E körben kifejtette, hogy 2002. novemberében, majd 2003. márciusában a felperes zárkózott el a felajánlott munkakör elfogadásától, az időközben betöltött állás számára csak 2004. februárjában az elutasító levél időpontjában hiúsult meg véglegesen. E körben van jelentősége a felperessel szemben folyamatban lévő büntetőeljárásnak, mert a bizalmi beosztásként értékelhető közgazdasági vezető alkalmazása elmaradásának fő oka ez volt. A felperes nem bizonyította, hogy az alperesi jogsértés hiányában foglalkoztatása megtörtént volna és az biztosított lett volna a betéti társaság megszűnését követően a jogutódnál, illetve a jogutód felszámolása ellenére is.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperest 1 875 000 forint vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni, továbbá hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a keresetlevél benyújtásával egyidejűleg 30 000 forint eljárási illetéket lerótt. Fellebbezése indokaként kiemelte, hogy leendő munkáltatója elutasító levele tartalmazza azt, hogy döntésénél figyelemmel volt arra, miszerint az internet-hálózaton keresztül több általuk tisztelt személyt durván megsértett, 2003. márciusától előzetes letartóztatását követően betegsége miatt nem tudta elfoglalni munkahelyét, arról tudomása nincs, hogy bárkivel betöltötték volna a felajánlott munkahelyet. A felperessel szembeni büntetőeljárás nem játszott szerepet az elutasításban, hanem az önkormányzat részéről az előző vezetéssel, így a felperes személyével kapcsolatban nyilvánosságra került alaptalan rágalmozások befolyásolták a betéti társaság vezetését. Ezt kereseti kérelme összecszerűségének megjelölésekor értékelte, hiszen a tényleges vagyoni kára mindössze körülbelül 30 %-ának megtérítését kérte részletfizetés engedélyezésével. A bt. vezetőjének tanúvallomása szerint a felszámolási eljárás nem befolyásolta a foglalkoztatást, mert a jogutód cégeknél változatlan feltételekkel minden dolgozó alkalmazva lett.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságnak újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását. Megalapozatlannak minősítette az ítéletet arra hivatkozva,

hogy a tényállás teljes egészében a büntető ítéletben megállapított tényállással egyezik, valótlan és iratellenes az a megállapítás, hogy az alperes maga sem vitatta, hogy 2003. szeptember 19. napján az internetre felperes neve név felhasználónévként történő megjelölésével helyezett el jogsértő tartalmú információt. Csupán annyit ismert el, hogy az ő vezetékes telefonszámáról helyezték fel a cikket az internetre. Minden alapot nélkülöz az a megállapítás, hogy a felperes neve név regisztrációs névként történő használata felháborodást keltett a város lakosságában, ezzel szemben a tény az, hogy az a hír járt szájról-szájra, miszerint felperes neve volt polgármester elsikkasztott 100 millió forintot, ezért ült már 2 hónapot és büntetőeljárás folyik vele szemben. Nem volt egyértelmű sokak számára, hogy a megjelölt felperes neve az a felperessel egyenlő, mert **B.-án** és környékén köztudott volt, hogy a felperes teljes neve felperes neve J.

Az elsőfokú bíróság a tényállás jelentős részét elfogult tanúk vallomása alapján állapította meg, mert Id. **K. B.** és Ifj. **K. B.** a felperessel köztudottan baráti-üzleti kapcsolatban állt, **H. Gy-né** tanú a felperes testvére, **N. L.** a felperes vádlott-társa a folyamatban lévő büntető ügyben, **B. A.** nyilvánvalóan haragszik az alperesre, mert a felperessel, mint alpolgármesterrel alá-fölérendeltségi jogviszonyban áll, indokolatlanul mellőzte az elsőfokú bíróság **Sz. J.** tanú meghallgatását.

Törvénysértő az ítélet azért, mert felperes perbeli legitimációjának hiányában jogellenesen nem szüntette meg a pert, jogszabálysértően állapította meg, hogy megsértette a felperes jó hírnevét, becsületét és névviseléshez fűződő jogát. Ha ez így lett volna, akkor a lakosság az év elején nem javasolta volna „**B.-áért**” kitüntetésre. A felperes nem bizonyította, hogy kompenzálандó kára keletkezett volna, ebből fakadóan törvénysértően kötelezték őt 500 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Vitatta az ítéleti rendelkezések arányában terhére rótt eljárási illeték nagyságát, továbbá hivatkozott arra, hogy sem a büntető bíróság, sem a polgári bíróság nem tárt fel semmilyen motivációt, ami őt a cselekmény elkövetésére indította volna. Szóbeli kiegészítésként előadta, hogy a kereset részbeni alapossága esetén legfeljebb a névviseléshez való joga sérülhetett a felperesnek, ennek kompenzálására pedig 100 000 forint nem vagyoni kártérítés elegendő.

Az ítélet az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezését (közérdekű bírság, emberi méltóság megsértése) a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette, a felperes fellebbezését alaptalannak, az alperes fellebbezését részben alaposnak találta.

A felperes kereseti kérelmének jogalapját a Ptk. 76. §, a Ptk. 77. §, valamint a Ptk. 78. §-ában jelölte meg, és az objektív, továbbá szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását is kérte a Ptk. 84. § (1) bekezdése alapján.

A Ptk. 77. §-a szerint mindenkinek joga van a névviseléshez, amelynek sérelmét különösen az jelenti, ha valaki jogtalanul más nevét használja, vagy jogtalanul máséhoz hasonló nevet használ, mert a név arra szolgál, hogy a személy egy adott közösség többi tagjától megkülönböztethető, egyben beazonosítható legyen. A névviselés joga alapján tehát védett az adott személy neve és jogellenesnek minősül, ha azt valaki jogosulatlanul vagy más névvel összetéveszthető módon használja.

A névjog megsértése az objektív jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából független a felróhatóságtól.

Az alperes nem vitásan az internetes fórumon a felperes neve regisztrációs nevet használta, azaz a felperes nevének regisztrálásával tette közzé véleményét úgy, hogy arra nem volt jogosult. Ezzel az eljárásával megvalósította a névhasználati jogának sérelmét. Az anonim módon történő véleménykifejtés sem vezethet oda, hogy valaki másokat félrevezető módon, visszaélészerűen használja más személynevét.

Az kétségtelen, hogy a közzétett szöveg alapján sem a vélemény-nyilvánító, sem a név tényleges viselője sem vált azonosíthatóvá, azonban a nyomozati szakban - a szolgáltatótól beszerzett adatok alapján - nyilvánvalóvá vált, hogy az alperes által használt regisztrációs név megjelölésből a felperes személyére lehet következtetni.

Azt sikeresen vitatta az alperes, hogy a felperes nevének regisztrációs névként való feltüntetése nem volt alkalmas a jó hírnév és a becsület megsértésére. A regisztrációs név megjelölés anonim maradt, az olvasóközönség számára hozzáférhetetlen is volt, az alperes ezt nem terjesztette, nyilvánvalóan aki a büntetőeljárás adataiból erről tudomással bírt és nyilvánosságra hozta, az sérthette meg a felperes jó hírnevét és becsületét. Ez azonban nem az alperes volt.

Az elsőfokú ítéletben meghatározott elégtételadás módjára előírt időtartamot az ítélet tábla 5 napra leszállította, mert nem a televízión keresztül történt az elkövetés és rendelkezett arról, hogy az elégtételadásnak a felek nevének megjelölését is tartalmaznia kell, bár az elsőfokú ítélet indokolásában erre kitért, de ennek a rendelkező részéből kell kiderülnie. Miután az ítélet tábla álláspontja szerint az alperes kizárólag a névviseléshez való jogát sértette meg a felperesnek, az ítélet tábla a nem vagyoni kártérítés összegét 100 000 forintra leszállította a következők miatt. Akit személyiségi jogában megsértenek, akkor követelhet nem vagyoni kártérítést, ha bizonyítja, hogy olyan nem vagyoni kár érte, amely csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez indokolt az objektív szankciók alkalmazásán túl a nem vagyoni kárpótlás megítélése. A jogsértés bekövetkezése, illetve a sérelem súlya az általános társadalmi mérték szerint ítélandó meg.

Az alperes kizárólag a felperes névhasználati jogának sérelmét valósította meg, annak terjesztése, hogy az írás a felperestől származna, az alperes terhére nem állapítható meg és valótlan tény is, mert pusztán - a közösség számára ismeretlen - regisztráció történt a felperes néven, a leszállított összegű nem vagyoni kártérítés a sérelem súlyával arányban áll és a mértéktartás igényének is megfelel.

Osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a felperes állított vagyoni kára és az alperesi magatartás között okozati összefüggés fennálltát nem bizonyította.

Az elsőfokú eljárásban a per tárgyának értéke a vagyoni kártérítés vonatkozásában a Pp. 24. § (2) bekezdés a) pontja szerinti számítási mód alapulvételével 600 000 forint, a nem vagyoni kártérítés összege 500 000 forint, mindösszesen 1 100 000 forint volt. A feljegyzett kereseti illeték összege tehát 66 000 forint. Az ítélet tábla a pernyertesség arányában osztotta meg a fizetendő kereseti illetéket akként, hogy figyelemmel volt a felperes által - felhívás nélkül - lerótt 30 000 forint kereseti illeték összegére.

Az ítéltábla együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest a nagyobb részben pernyertes alperes javára a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, melynek összege meghatározásánál figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára, az (5) bekezdésben és a 4/A. §-ban írtakra.

A fentiek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési illetéket a felek a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján kötelesek az államnak utólag megtéríteni.

D e b r e c e n, 2009. október 8. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -